

Nicolaus Rhodemann

Carmen Heroicum In Natalem Salvatoris Et Redemptoris Nostri Unici Jesu Christi ordientem Annum 1603

Rostochii: Myliander, 1603

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn728224135>

Druck Freier Zugang

Nicolaus Rhodemannus

Carmen heroicum in natali Christi.
1603.

Rostock 1603.

Cg

3534

69-3534

41

CARMEN HEROICVM
IN NATALEM
SALVATORIS ET
REDEMPTORIS NO-
STRIVNICI
JESV CHRISTI
ordientem Annum

1603.

Conscriptum à

M. NICOLAO RHODOMANO P. L.

Esai. 7. v. 5.

PARVVLVS NATVS est nobis, & filius da-
tus est nobis & factus est principatus super hu-
morum eius, & vocabitur nomen eius AD MI-
RABILIS consiliarius Deus fortis pater futuri
seculi, princeps pacis. Multiplicabitur ejus impe-
rium, & pacis non erit finis: super solium David
& super regnum eius sedebit, ut confirme illud
& corroboret in iudicio & iustitia à modo & usq;
in sempiternum. Zelus D O M I N I exercituum fa-
ciat hæc.

ROSTOCHII Typis Myliandrinis. Anno 1603

Prudentissimo amplissimoq; Viro

DN. MARTINO ANDREÆ

Reipub. Stralsundensis Senatori & Came-
rario fidelissimo adfini meo ho-
norando.

Spectatissimo Doctissimoq; Viro

DN. GEORGIO TOM FELDE

eiusdem Reipub. Centum-Viro
prudentissimo.

NEC NON

*Ornatissimis Doctissimisq; juvenibus
viris,*

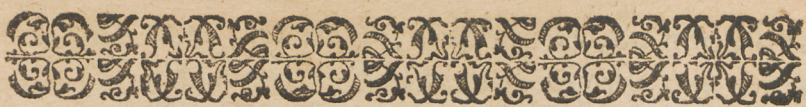
Dn. IOACHIMO ANDREAE & GE

ORGIO TOM FELDE junioribus LL
Studiofissimis.

*Dominis fautoribus & amicis colendis bene-
volò animo infelix novi anni au-*

*spicium strenua loco offert
autor.*

REm moveo sanctam: Pietas iubet incl-
ta laudes
FMMANVel resonare tuas: mysteria
versu

Si potis heroo est complecti sacra, Thalia.
Sed forsan potis est: hoc vates namquē solemnīs
Aut superum laudes canere; aut praemia Regum,
Et memorem factis illustribus addere famam
Qua licet, hanc sequimur normam (cognosce) Poeta.
Et superum laudes canimus; praemia Regis,
Colla cui Reges cunctos summittere par est
Et praelustria sunt, famam quibus addimus, acta.
Non oleas extra hoc tento: quæ persequar, huius
Sunt festi, locus hic dictat sacra carmina CHRISTI
Sed quos, quos hausisse sonos, mihi visus ab alto?
Qui cœtus, quorum visi per inane volatus?
Aera qui voluser pictis exercitus alis
Cantibus involvit? pueri toto aethere visi
Aligeri: Cantus responsant undiq̃, montes,
Personat Angelicis, exultat plausibus aether,
Et nova diffundunt densas nunc cymbala nubes.
Clarius ut solito sudo labentia cœlo

A 2

Astra

15
Astra micant, æterni ignes fulgore coruscant.
Voce una astrigeri resonat domus aurea cæli,
Voce unanimiti reboant latè ætheris orbes :
GLORIA SIT IOVÆ, SUMMO SIT GLORIA JOVÆ
PAX SIT ET IN TERRIS, toti pax aurea mundo
Incubet, astringant hominum concordia mentes.
Uincula, sit mens una, cor unum, eademquè voluntas.
Hæc audisse mihi visus, vidisseq; visus,
Vel vidi audiuiq; recens mihi vellicat aurem
CHRISTUS Apollo: Et quæ vidi jam, aduerte, docebo.
Nos juvet Angelico consortia jungere cætu,
Natalem celebrare juvet, pueri ADMIRANDI,
Natalem pueri iuvet admirarier huius,
Quo MIRABILIOR non extitit, ADMIRANDUS
Ortus, conceptus, MIRANDI Et utriq; parentes.
MIRANDVS vitæ cursus, Mors atq; triumphus.
Omnia percurrisse vetor: non esse disertis
Tam nobis licuit: Pueri cunabula CHRISTI
Sit satis; humanis indutum carnibus olim
VERBUM sat fuerit nobis memorare canendo.
Summa sequi sat sit nobis fastigia rerum.
VERBUM ipsum, de quo sermo est, nos sponte iuvabit.
Quæ verò tacitam movet admiratio mentem?
Tantane, quo tenera prodit de matre puellus,
Hic partus miracula tulit? quæ patria BETHLÆ,
Mœnia

22

*Mœnia parva tuens, paucis habitata colonis,
 Agresti culmoq; & carice tecta palustri,
 Non domibus, non ampla foro, non splendida cultu,
 Quæ præfert miracula? Domus quæ regia natum
 Excepit puerum, cui tegmen canna palustris,
 Hospitium, extremo, casula pars parva, recessu?
 Cui fortunæ inopis, sortis tenuisq; parentes?
 Cui scenum pluma est puero, præsepia cuna?
 Expertes fastus cunæ: non scilicet ulla
 Arte laborata, fulgenti haud ære micantes.
 Non Arabum gemmis, non argentoq; superbae,
 Nil mirum cunæ, quibus hic sine divite cultu
 Molle caput stipula fultus, sine velleris usu
 Aut mollis pluma, crassis puer inq; volutus
 Fasciis teneri deponit corporis artus.
 Tempora si reputes, glacialis frigore bruma,
 Cum tenebræ noctem densant, paucissima lux est,
 Nascitur in stabulo: non est quæ fœmina partum
 Vlla regat, nulla est, Lucina vel Flithyia.
 Quanam igitur miracula crepas, mysteria partus
 Insolitos? quodnam volupe est tibi pandere factum
 Mirum, indictum, insuetum, ingens? miracula sensu
 Nulla ego cerno meo: verpus forte inquit Apella;
 Sic aiunt nostro qui tempore vana professi
 Calvorum recoquunt subtilia somnia vatum.*

A 3

Confie-

Confieri *VERBUM* qui *CARNEM* posse negarunt,
 In *CHRISTO* humanam stirpem, Numen ve negarunt.
 Aut quibus hoc unum studio, aut solvisse liganda
 Aut miscere fuit solvenda, aut turpiter ambas
 Naturas volupe est vel confudisse, vel amplas
 Quas *CARNI* tribuit *VERBUM* sustollere dotes.
 Divinos *CARNI* quis sancta demere cultus,
 Et traxisse *HOMINI*, quæ dat *DEUS*: impia vatum
 Corda, sudes quibus est *MESSIÆ* gloria in oculis,
 Quem minima extolli, nimis, indignantur, amari:
 Nunc (*Satanæ* extremos conatus cerne) decentes;
 Non re *CHRISTO HOMINI*, debere aptari ipsa
 Propria quæ *VERBI* sunt, nomina nudare relinqu.
 Non corpus sacra in cana præberet ipsum,
 Sanguinis haud potum, sed symbola nuda relinqu.
 Non isthac, non turba Dei mysteria sentit,
 Non admiratur miracula, dogmata spernit
 Dum Divina suo metitur mystica sensu
 Sed benè habet, sensu mysteria prendere *VERBI*
 Si cupias, sensum perdes, sensuq; carebis.
 Si ratione velis, ratio tibi consona deerit.
 Cernere non isthac sensu, non mente sagaci,
 Non ratione potes: nostros fugientia sensus
 Scilicet ad fidei normam deducere præstat,
 Omnia sub fidei præstat ratione probari.

Sunt

22

Sunt potius, sunt magna IOVÆ mysteria, verbo.
 Sunt nobis patefacta IOVÆ mysteria partus.
 VERbum verus HOMO, verus DEUS, unus utrumq;
 Nascitur, & puer in teneros se colligit artus.
 Aeterni proles patris, atq; æquæna propago.
 Fit CARO nostra IOVÆ patris INSCRUTABILE VERBUM,
 Fit sine labe CARO non ENARRABILE VERBUM.
 Induit humanos artus MIRABILE VERBUM.
 Natura est dispar, persona at hypostasis una est.
 VERUS HOMO, VERUSq; DEUS, MIRABILIS ille est.
 Mater virgo fuit, tactus ignara virilis,
 Solaq; virgineum servavit facta pudorem,
 Virgine matre satus puer ADMIRABILIS ille est.
 Patria si non est & splendida, dives & ingens
 Est NATO præclara DEI domus Euphranea.
 Nec cunis decor ullus abest, sub pondere tanto
 Sub quo terra tremit spaciola, mare, amplaq; abyssus.
 Cui soli, quæcunq; unquam potis esse, potestas
 Concessa est puero, cælo, terraq; mariq;
 Nobile cui cessit super omnia nomina Nomen.
 Quod cælum tremat, & tellus, quod regia Ditis.
 Cui genua assurgant, genua accurventur ubiq;
 Sive polo vivant, terrenove orbe morentur,
 Sive adeo stygij latitent sub faucibus orci.
 Nomen id augustum, puer ADMIRABILIS ille est.
Paucis

*Paucis, quæ volui, videor scripsisse. Supersunt
Quæ dum vita manet brevis, admirabimur, ævum
Perq; omne, æternam vita, quæ sola vocanda est
Vita, salus, requies durans perfecta triumphus.
Quando pijs coràm dabitur pueri **AD MIRANDI**
De facie ad faciem per secula cernere vultus,
Alloquioq; frui superum: miracula **JESU**
Mirari, amplecti **JESUM**, pasciq; fruiq;
Ipsum æternum celebrare, sonare triumphum.
Hoc da, **CHRISTE**, precor: voti hæc est summa precumq;
Interea in statione pia nos **CHRISTE** gubernæ.
Pastores da **CHRISTE** bonos, missosq; gubernæ,
A stygio, defende lupo, rege protege, serva,
Donec in æthereæ cœli septemplex aula
Unâ, uno pastore, uni includamur ovili-*

F I N I S.

Sunt potius, sunt magna IOVÆ myster
 Sunt nobis patefacta IOVÆ mysteri
 VERbum verus HOMO, verus DEUS,
 Nascitur, & puer in teneros se colligit ar
 Aeterni proles patris, atq; æquana propa
 Fit CARO nostra IOVÆ patris INSCRUTA
 Fit sine labe CARO non ENARRABILE
 Induit humanos artus MIRABILE
 Natura est dispar, persona at hypostasis
 VERUS HOMO, VERUSq; DEUS, MIR
 Mater virgo fuit, tactus ignara virilis,
 Solaq; virgineum servavit facta pudor
 Virgine matresatus puer ADMIR
 Patria si non est & splendida, dives &
 Est NATO præclara DEI domus Es
 Nec cunis decor ullus abest, sub pondere
 Sub quo terra tremat spaciola, mare, at
 Cui soli, quacunq; unquam potis esse, pot
 Concessa est puero, cælo, terraq; mariq;
 Nobile cui cessit super omnia nomina No
 Quod cælum tremat, & tellus, quod re
 Cui genua assurgant, genua accurrente
 Sive polo vivant, terrenove orbe more
 Sive adeo stygij latent sub faucibus orci
 Nomen id augustum, puer ADMIR.

